

Tjitske trouwde opnieuw met haar grote liefde

**“DEZE KEER BLIJF
IK VEEL DICHTER
BIJ MEZELF”**





Tjitske (55) en Martin (65) trouwden in 1991. Toen Martin verliefd werd op een ander hield hun huwelijk geen stand. Toch viel ze een paar jaar na de breuk opnieuw voor zijn charmes.

INTERVIEW MEREL BRONS
FOTOGRAFIE BRENDA VAN LEEUWEN

“Toen ik op die familiecamping in Drenthe aan de rand van het zwembad naar mijn kinderen zat te kijken met mijn nieuwe geliefde viel ineens het kwartje. Het klopte gewoon niet. Ik hoorde hier niet met hém te zitten, maar met Martin. De man met wie ik tien jaar getrouwd was geweest. Ik kon niet anders dan Martin zo snel mogelijk na de vakantie weer uitnodigen voor een drankje bij mij thuis.”

Warme zomernacht

“Martin en ik leerden elkaar kennen via het welzijnswerk waarin we allebei actief waren. Ik vond hem vanaf het eerste moment een ongelooflijk charismatische man die in werkvergaderingen liet zien dat hij wijze dingen te melden had. Ik was 26, hij 10 jaar ouder. Hij was ook een mooie man, zanger in een band, en hij leek me voor mijn gevoel totaal onbereikbaar. Hij zorgde ervoor dat ik iedere dag met plezier naar mijn werk ging en opeens totaal geen moeite had met overwerken.

Toen ik hem leerde kennen, zat hij midden in een relatiecrisis. En op het moment dat die relatie voorbij was, stond zijn hoofd allesbehalve naar een nieuwe liefde. Op een feest bij wederzijdse vrienden zag ik hem voor het eerst optreden met zijn band. Toen ik hem hoorde zingen, wist ik het zeker. We brachten die warme zomernacht zoenend door en zagen aan de kant van het water de zon weer opkomen. Het was 1988 en ik denk dat vooral de manier waarop ik in het leven stond hem toen zo heeft aangetrokken. Ik was een zeer zelfstandige vrouw, met een rijk sociaal leven en een goede baan. Dat wij bij elkaar waren, voelde als een dankbare aanvulling op onze levens die al erg compleet wáren.”

Op het eiland

“We bouwden onze relatie voorzichtig op; ik was inmiddels verhuisd naar één van de Waddeneilanden omdat ik daar een fantastische

baan in de culturele sector aangeboden kreeg. Daardoor zagen we elkaar voornamelijk in de weekenden, omdat hij nog ‘aan wal’ woonde. Twee jaar lang pendelden we op en neer, maar toen besloten we ons toch meer te settelen en kwam hij bij mij op het eiland wonen. Achteraf gezien was dat misschien wel één van de grote vergissingen die wij in onze relatie hebben gemaakt, omdat Martin daardoor een beetje werd afgezonderd van zijn oude leventje.

Al snel wilden we graag samen een kindje. Eerst kwam dochter Nine en vier jaar later onze zoon Rutger. Omdat Martin nog altijd druk was met zijn muziek hadden we afgesproken dat ik overdag aan het werk ging, zodat hij ’s avonds bij de band kon zijn, in de weekenden sliep hij aan de wal in onze stacaravan. Overdag ving hij de kinderen op. Ondertussen verloren we in die periode elkaar behoorlijk uit het oog en gingen onze vluchtige gesprekken over niets anders dan de kinderen. Als hij ’s avonds de deur uitging om op te treden, voelde het ook elke keer weer alsof hij de bloemetjes buiten ging zetten en mij alleen met de kinderen achterliet. Ik werd er steeds chagrijniger door. Ik probeerde hem koste wat kost in het keurslijf van het gezinsleven te duwen en hem te veranderen in een man die hij niet was. ‘Ik ben zoals ik ben’, zei hij dan. Maar dat snapte ik op dat moment nog niet zo goed.”

Onbestemd gevoel

“Op het podium is Martin een flirt die geniet van alle aandacht die hij krijgt van het publiek, vrouwen in het bijzonder. Zo was hij altijd geweest, dat wist ik natuurlijk wel, maar ik ging er altijd vanuit dat hij daar verder niets mee zou doen. Tot het moment dat ik in 1999 toch een onbestemd gevoel kreeg en vermoedde dat er een andere vrouw in het spel was. Ik merkte dat hij geen rust had en zo veel mogelijk het huis uit wilde. Ik denk omdat hij de confrontatie met mij en het schuldgevoel niet aan kon. Toen ik dat ▷



**“MIJN
INTUÏTIE
BLEEKTE
KLOPPEN:
HIJ WAS
VERLIEFD
GEWORDEN
OP EEN
ANDER”**



**“IK PROBEERDE
HEM TE
VERANDEREN
IN EEN MAN
DIE HIJ
NIET WAS”**



vermoeden uitsprak, bleek mijn intuïtie te kloppen: hij was verliefd geworden op een ander. Natuurlijk vond ik het vreselijk om te horen, maar ik wilde aan ons huwelijk werken en er samen uitkomen. Dat dit helemaal niet zijn plan was, merkte ik toen hij opeens Kerstavond met haar had doorgebracht. Ik was zo boos, teleurgesteld en verdrietig dat ik het te pijnlijk vond om Oud en Nieuw met hem te vieren. Ik besloot mijn spullen te pakken en tijdelijk bij mijn familie in te trekken. En hoewel het mijn beslissing was, werd ik lichamelijk ziek van de gedachte dat Martin niet meer bij me was. Drie dagen lang kon ik alleen maar overgeven van verdriet.”

“Drie dagen lang kon ik alleen maar overgeven van verdriet”

Bij de advocaat

“In de maanden die volgden, voelde ik me vooral verdrietig en leeg zonder Martin. Ik liet de deur voor hem op een kier staan, mocht hij weer bij me terug willen. De relatie die hij had gekregen met de vrouw op wie hij verliefd werd, draaide op niets uit. Zij was ook getrouwd en wilde uiteindelijk met haar eigen man door. Maar toch zaten we een paar maanden later samen bij de advocaat om de scheiding aan te vragen. Gek genoeg was dat een heel leuke en gezellige dag. Ik heb altijd het gevoel gehad dat Martin nog steeds van me hield, maar op dat moment niet bij die liefde kon komen. Zoals dat zo vaak in relaties gebeurt. Daarom heb ik bijna een jaar gehoopt dat hij niet zijn handtekening onder de scheidingspapieren zou zetten. Maar net voordat de termijn verstreken was, deed hij dat toch. Het voelde als een stomp in mijn maag,

maar ook als hét teken dat het nu nodig was om ‘het boek Martin’ voor eens en voor altijd af te sluiten. Ik moest door met mijn leven, zonder Martin. We spraken af dat we ons contact op een laag pitje zouden zetten en alleen maar met elkaar over de kinderen te praten, dat was in februari 2001.”

Ontzettend jaloers

“Daar zat ik dan. Alleen. Wie zat er nu op een vrouw van 38 te wachten met twee kleine kinderen? En het deed me ook pijn om te zien hoe de kinderen hun vader misten. Tijdens een weekend dat Martin de kinderen had en ik uitging, gebeurde het ondenkbare. Ik ontmoette een hartstikke leuke man van mijn eigen leeftijd en ik werd straalverliefd. Het voelde ongedwongen, zonder alle rompslomp en moeilijkheden die ik associeerde met Martin in de laatste periode. Het was zo’n heerlijk onbezonnen tijd. Het was Martin ook niet ontgaan dat ik opnieuw geluk had gevonden. Hij had al die tijd gedacht dat ik er op de achtergrond wel voor hem zou zijn, en nu werd hij ontzettend jaloers. Opeens werden zijn ogen geopend en besepte hij dat hij me kwijt kon raken. Hij sloeg om als een blad aan een boom: in een brief schreef hij hoe graag hij me terug wilde. Maar ik was verliefd op die andere man, had het nu juist weer naar mijn zin in mijn leven en wees hem dus af. Toch had ik een moeilijke zomer. Mijn vriendin bleek ernstig ziek, ze had leukemie. En mijn vader kwam te overlijden. Heftige gebeurtenissen waarover ik eigenlijk het liefst met Martin wilde praten, omdat hij hen allebei ook goed kende. Ook bij de crematie van mijn vader heb ik de steun van Martin erg gemist. Toen hij hoorde dat mijn nieuwe liefde er zou zijn, leek het hem beter om niet te komen. Maar wat was dat een verkeerde keuze! Mijn nieuwe liefde had mijn vader nooit meegemaakt, ik kon het verdriet niet met hem delen.” ▷

Heel rustig aan

“Dat ik op de verkeerde weg was, merkte ik pas echt tijdens die vakantie in 2001 met mijn kinderen en mijn nichtje in Drenthe. Het was er heerlijk. Mijn nieuwe liefde kwam ook twee dagen bij ons langs, maar het voelde totaal niet goed en dat maakte me heel verdrietig. Weer terug van vakantie kon ik niet anders dan de relatie beëindigen. Martin nodigde ik een paar weken later uit voor een drankje. Toen ik de deur opendeed, maakte mijn hart een sprongetje. Het werd een ongelooflijk romanti-

“We moesten elkaar eerlijk alles vertellen om opnieuw te kunnen beginnen”

sche avond. Vanaf dat moment zijn we weer opnieuw begonnen met bouwen aan onze relatie. We deden het rustig aan, woonden acht jaar lang allebei in ons eigen huis. Martin woonde weliswaar ook op het eiland maar wel aan de andere kant van het dorp. We moesten alles wat in het verleden was gebeurd verwerken. Samen door al dat verdriet heen, elkaar eerlijk alles vertellen om weer helemaal opnieuw te kunnen beginnen. Ik merkte aan mezelf dat ik nu anders in onze relatie stond dan voorheen. Doordat we nu opnieuw voor elkaar kozen, voelde ik me veel zelfverzekerder en krachtiger. Ik ben in de periode rond onze scheiding door een hel gegaan. Maar te weten dat ik zoiets aankan, maakte me zo sterk. Martin en ik zijn hier sterker uitgekomen. De kinderen zijn inmiddels veel groter en leggen niet meer zo'n

beslag op ons leven. Sinds 2012 wonen we weer echt samen onder één dak. En het gevoel dat we allebei zo bewust voor elkaar hebben gekozen, maakt ons heel zeker van elkaar en van onze relatie. Martin is nog steeds de flirt die hij was, ook al wordt hij ouder. Hij is er wel rustiger onder en ik weet nu honderd procent zeker dat hij daarmee nooit onze relatie meer op het spel wil zetten. Ik blijf dichter bij mezelf en laat me niet gek maken.”

Opnieuw getrouwd

“Ik ben ongelooflijk gelukkig dat wij weer bij elkaar zijn, al had ik alle ellende liever niet meegemaakt. Martin ziet dat anders, hij vindt dat het goed is dat we een tijdje uit elkaar zijn geweest. Hij zegt zelfs dat het nodig is geweest om te komen waar we nu zijn, een relatie waarin we elkaar volledig accepteren en respecteren. Daar heeft hij wel gelijk in, ik zal niet zo snel meer proberen hem te veranderen in iemand die hij niet is.

Vier jaar geleden zijn we opnieuw getrouwd. Waar we de vorige keer nog een groot feest gaven en ik traditioneel in het wit ging, hielden we de ceremonie nu heel klein met onze kinderen, mijn broer en mijn schoonzus, dit keer in stijlvol zwart. Het was een prachtige dag waarop we getrouwd werden door de oud-burgemeester van het eiland, we met elkaar lunchten, een museum bezochten en daarna nog lekker uit eten gingen. Onze dochter Nine zei heel duidelijk: ‘Jullie hoeven dit niet te doen om te laten zien dat jullie van elkaar houden, dat voelen we wel.’ Maar ik wilde ze hiermee toch laten zien dat papa en mama niet weer uit elkaar zullen gaan. Voor onszelf was het ook de bevestiging: we kiezen voor de tweede keer heel bewust voor elkaar. Dat Martin de man van mijn leven is, voel ik iedere dag opnieuw als ik naast hem wakker word.” □



**“NU HEBBEN
WE EEN
RELATIE
WAARIN WE
ELKAAR
VOLLEDIG
ACCEPTEREN
EN RESPEC-
TEREN”**

